

Fjármála- og efnahagsráðuneytið

Samráðsgátt

20.11.2020

Efni: Umsögn um drög að frumvarpi til laga um breytingu á lögum um tekjuskatt og lögum um staðgreiðslu skatts á fjármagnstekjur.

Samtök fjármálafyrirtækja (SFF) vísa til draga að frumvarpi til laga um breytingu á lögum um tekjuskatt og lögum um staðgreiðslu skatts á fjármagnstekjur sem birt voru í samráðsgátt stjórnvalda þann 18. nóvember síðastliðinn. Frestur til að skila umsögn er mjög skammur eða til 22. nóvember næstkomandi. SFF telja aðkallandi að koma að nokkrum athugasemdum og spurningum sem frumvarpið vekur vegna atriða sem þau telja óskýr og íþyngjandi fyrir aðildarfélög sín en þau atriði varða 2. gr. frumvarpsdragana sem gerir ráð fyrir breytingu á 30. gr. tekjuskattslaga sem fjallar um frádrátt manna frá tekjum utan atvinnurekstrar. Breytingin eða viðbótin sem lögð er til við 30. gr. hljóðar svo:

„2. gr.

*Við B-lið 1. mgr. 30. gr. laganna bætist nýr töluliður, svohljóðandi: Á móti innleystum gengishagnaði, sbr. 4. tölul. 2. mgr. 8. gr., höfuðstóls að jafnvirði allt að 15.000 SDR á sérgreindum sparnaðarreikningi, sem myndast hefur á síðastliðnum þremur árum, er heimilt að færa til frádráttar fjárhæð sem nemur þeim gengishagnaði. **Sýna skal fram á að höfuðstóllinn hafi verið lagður inn á reikninginn í þeim tilgangi að mæta fyrirhuguðum útgjöldum í erlendum gjaldeyri og að innlausnarandvirðinu hafi verið ráðstafað til greiðslu þeirra útgjalda. Útgjöld sem falla undir ákvæðið eru einkum þau sem falla til vegna tímabundinnar dvalar erlendis, s.s. skólagjalda, leigu eða önnur sambærileg útgjöld.**“*

Sérgreindur sparnaðarreikningur

Í athugasemdum við greinina segir m.a að reikningur sem uppfyllir skilyrði þess að teljast sérgreindur sparnaðarreikningur sé gjaldeyrisreikningur hjá fjármálastofnun sem auðkenndur hefur verið við stofnun sem sérgreindur sparnaðarreikningur og tilgreint er í skýringu hvers konar útgjöldum sparnaðinum er ætlað að mæta. Þá segir einnig í athugasemdum að hver og einn viðskiptamaður einungis eiga einn svona reikning. Þá tiltekur frumvarpið að horft er á síðustu þrjú ár og að þak er á frádrætti.

- Að mati SFF má skilja þetta svo að þau aðildarfélög samtakanna sem bjóða upp á svona tegund reikninga þurfi að forrita lausn í heimabanka sína svo viðskiptamenn geti skilgreint reikning sem sérgreindan sparnaðarreikning í skilningi laganna sem og „reporting tool“ svo hægt sé að forskrá upplýsingar inn í skattframtöl og senda til RSK, allt með tilheyrandi kostnaði.
- Ekki er tiltekið hver hefur það hlutverk að meta hvort skýring sú sem viðskiptamaður gefur upp falli undir að vera útgjöld í erlendum gjaldeyri sem falla undir frádráttarregluna en texti frumvarpsins gefur til kynna að það kunni að vera matskennt sbr. feitletrað í textanum hér ofar „önnur sambærileg gjöld“.
- Hver viðskiptamaður má einungis hafa einn sérgreindan sparnaðarreikning. Hvernig verður unnt að sjá hvort viðskiptamaður sé að fylgja þeirri reglu?
- Þá kallar áskilnaðurinn um að reikningurinn megi mest vera til þriggja ára á frekari spurningar. Á það að vera hlutverk og á ábyrgð fjármálafyrirtækisins að loka reikningnum eftir að þessu þriggja ára hámarki er náð? Og ef svo er, hvað skal fjármálafyrirtæki þá gera við innstæðuna og hverjar verða afleiðingar þess að reikningurinn er ekki nýttur í samræmi við hinn skilgreinda tilgang? Skal fjármálafyrirtæki innheimta staðgreiðslu fjármagnstekjuskattsins af gengishagnaði ef innstæðan er tekin út af viðskiptamanni?
- Þá má einnig velta fyrir sér hvort viðskiptamanni eigi að vera kleift að breyta þessari sérgreiningu allt fram til þess að innstæðan er tekin út, vegna breyttra fyrirætlana. Þá kallar þak að andvirði allt að 15.000 SDR á frekari forritun í tengslum við þessa tegund reikninga og vekur einnig upp spurninguna um það hvað skuli gera við þá fjárhæð sem kann að vera umfram, t.d. vegna gjaldeyrishreyfinga milli gengis SDR og undirliggjandi gjaldmiðils gjaldeyrisreikningsins

Niðurstaða SFF er því sú að þetta ferli sem þarna er verið að leggja til er langt því frá einfalt í framkvæmd fyrir aðildarfélög SFF, kostnaðarsamt og kallar á ótal spurningar. Að mati SFF væri **eðlilegast að hætta alfarið innheimtu staðgreiðslu fjármagnstekjuskatts af gjaldeyrisreikningum einstaklinga og að skattheimtan verði færð í álagningu í staðinn líkt og gert er með lögaðila.** Þessi skattheimta er sífellur ásteytingarsteinninn í samskiptum við viðskiptamenn aðildarfélaga SFF og er flókin í framkvæmd.

Rétt er að rifja upp í þessu samhengi að skattheimta þessi var tekin upp fljótlega eftir efnahagshrunið 2008 og hefur staðgreiðsluframkvæmdin valdið verulegu flækjustigi í viðskiptum síðan. Frumvarpið mun frekar auka á það flækjustig en að leysa vandann sem við er að etja.

SFF lýsa sig reiðubúin til að eiga samtali við stjórnvöld til þess að hægt verði að koma

sff.

Samtök
fjármálafyrirtækja

skattframkvæmdinni þannig fyrir að hún valdi sem minnstri röskun í viðskiptum einstaklinga og starfsemi fjármálafyrirtækja.

Virðingarfyllst,

F. h. Samtaka fjármálafyrirtækja.

Margrét Arnheiður Jónsdóttir, lögfræðingur